

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 247. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm13238.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Da nu *Kyrus* blev voxen, kom der en Dag en Skytte til ham og hilsde fra *Harpagus*, her var en Hare til ham, som han endelig maatte selv skiære op i Hemmelighed, og i Haren laae der et Brev, hvori *Harpagus*, for at styre 248sin Hevn paa *Astyages*, raadte *Kyrus* til at gjøre Opstand med *Perserne*, og lovede selv tilligemed Mange af de Store i Medien at gaee over til ham. Det smagde *Kyrus*, han skrev sig selv en Kongelig Bestalling som General i Persien, og befalede alle Mand af de tre fornemste Stammer: *Pasargaderne* nemlig, hvortil hans egen Familie *Achæmeniderne* hørde, *Maraphierne* og *Maspierne*, at forsamle sig hver med sin Tjørne-Kniv. Da de nu kom, gav *Kyrus* dem det Dag-Værk at rydde en Strækning paa atten, tyve Stadier, begroet med Torne, men bød dem tillige Dagen efter til Giæst i deres Pynt. For at beværte dem godt, slagtede *Kyrus* alle sin Faders Gieder, Kiør og Faar, og da Giæste-Budet var endt, spurgde han *Perserne*, hvad der hugede dem bedst: Livet i Dag eller det i Gaar? Da de nu alle med een Mund gav det Svar, at derimellem var saa lidt Forlig som mellem Himmerig og Helvede, lovede han dem saadanne kronede Dage, naar de vilde gjøre Opstand mod *Astyages* og staae som Mænd. *Perserne*, som længe havde knurret over det *Mediske* Aag, sagde strax Ja, og da *Astyages* var saa forblindet at betroe *Harpagus* Anførselen over den Krigs-Hær, han skikkede mod *Kyrus*, blev Følgen, at Endeel gik over og Resten tog Flugten. Vel stillede nu *Astyages* sig selv i Spidsen for en ny Krigshær, men han tabde Slaget og faldt i Fangenskab, hvor han vel beholdt Liv og Fred, men ikke Kronen. Mens *Astyages* sad i Fængsel, havde han imidlertid en mærkelig Samtale med *Harpagus*, hvori denne erindrede ham om ovenmeldte gruelige Maaltid og spurgde ham bidende: hvordan Lænkerne smagde; men *Astyages* søgde ganske rolig at bevise ham, at han havde baaret sig baade dumt og slet ad, dumt, ved at spille Kronen i Hænderne paa en Anden, istedenfor at tage den selv, og slet, ved at gjøre de uskyldige Meder til *Persernes* Slaver*Herod. I. 123-30..